

فراخوان

به مخالفت فعال با سیاست اتمی جمهوری اسلامی

فوکوشیما، هشدار را که از چرنوبیل برخاست، تکمیل کرد. در چرنوبیل اعتماد به امکان کنترل غول رادیواکتیو توسط تکنیک و تکنیسین از دست رفت. در فوکوشیما افزون بر اینها، اعتماد به پیش‌بینی‌ها درباره‌ی زلزله و دیگر عواملی که از نیروگاه اتمی بمب ساعتی می‌سازند، زایل شد.

در همه جا وجدان‌های آگاه و مسئول خواهان بازنگری جدی در پروژه‌های اتمی شده‌اند. جمهوری اسلامی در مقابل، چنان رفتار می‌کند که انگار خبرهایی که از فاجعه فوکوشیما می‌آید، به ما مربوط نیست و بوشهر و دیگر مراکز اتمی ایران، از هر نظر امن هستند. ادعا کرده‌اند که زلزله بوشهر را تهدید نمی‌کند. این در حالی است که زلزله و تسونامی اخیر در ژاپن ثابت کرد که محاسبات خوش‌بینانه‌ای که مبنای گزینش منطقه‌ای برای برپا کردن نیروگاه اتمی بوده‌اند، قابل اعتماد نیستند. نیروگاه بوشهر، اتفاقاً در جایی است که به دلیل نزدیکی‌اش به چند گسل فعال شناخته‌شده در معرض خطر جدی زلزله قرار دارد. اگر محاسبات واقع‌بینانه مبنای تمهیدات ایمنی در نیروگاهی مثل بوشهر قرار گیرد، هزینه‌ی نوسازی آن چنان بالا می‌رود که توجیه آن دیگر با هیچ گونه عوامفریبی ممکن نیست.

رویدادهای ناگوار اخیر ژاپن و بحث‌هایی که در سطح جهانی درباره خطرهای تکنولوژی اتمی در گرفته، انگیزه تازه‌ای است برای نقد سیاست اتمی حکومت اسلامی در ایران و برملا کردن بنیاد غیردمکراتیک و خطرناک آن.

حکومت اسلامی از سالهای آغاز برپایی خود، به پروژه‌های اتمی رو آورده است، پروژه‌هایی غیرشفاف، به لحاظ اقتصادی توجیه‌ناپذیر و تنش‌زا در سطح منطقه و جهان. این سیاست اتمی نه تنها انتخاب مردم ما نیست، بلکه با بلعیدن هزینه‌ای عظیم در مقابل نیازهای اساسی مردم قرار داشته و افزون بر این، به سبب بحران‌زایی در عرصه بین‌المللی در تضاد با منافع کشور است.

سیاست اتمی حکومت اسلامی از نظر اقتصادی غیر قابل توجیه است، زیرا ایران دارای منابع نفتی و گازی بسیار غنی است و افزون بر این ما در دورانی زندگی میکنیم که تکنولوژی پیش‌تاز و مطمئن، استفاده از انرژی‌های پاک مانند آفتاب و باد است. رو آوردن به فناوری پاک، بهترین راه و بی‌خطرترین شیوه برای توسعه اقتصادی پایدار است، امری که در خدمت حفظ محیط زیست و نیاز نسل‌های آینده است.

در همین روزهای گذشته "آژانس بین‌المللی انرژی اتمی" یک بار دیگر اعلام کرد که نمی‌تواند غیرنظامی بودن پروژه‌های اتمی جمهوری اسلامی را تضمین کند. ناشفاف بودن این پروژه‌ها، توجیه‌ناپذیر بودن آنها به لحاظ اقتصادی و مدارکی که در اختیار آژانس قرار گرفته، این ادعای رژیم را که فقط در پی استفاده صلح‌آمیز از انرژی اتمی است، با شک جدی مواجه کرده است.

رژیم به جای این که به سیاست شفاف‌سازی رو آورد، بیشتر پرده‌پوشی و ماجراجویی می‌کند و با این کار زیان‌های اقتصادی و سیاسی عظیمی را به کشور تحمیل می‌کند. این سیاست بر نقش نظامیان در اقتصاد و سیاست ایران می‌افزاید و سود سرشاری را نصیب بخشی از بازار می‌کند که کانال‌های وارداتی خاص را در اختیار دارند. سیاست اتمی جمهوری اسلامی باعث تشدید اختناق و گسترش بی‌عدالتی می‌شود. این سیاست به مسابقه تسلیحاتی در منطقه دامن زده است، چیزی که علیه منافع مردم منطقه و همزیستی صلح‌آمیز است.

جمهوری اسلامی با سیاست خانمان‌برانداز اتمی خود استعداد متخصصان و پژوهشگران را به کج‌راه کشانده و مانع از به کارگیری این نیروها در زمینه‌های مثبت علمی و تکنولوژیکی می‌گردد. توجیه سیاست‌های اتمی توسط رژیم باعث عوامفریبی‌هایی شده که یک سویه اصلی آن مقابله با گسترش آگاهی زمانه ما برای حفظ محیط زیست است، آگاهی‌ای که تلقی انتقادآمیزی از تکنولوژی اتمی دارد.

احمدی نژاد، رئیس جمهور نظام، در مصاحبه اخیر خود با تلویزیون اسپانیا مدعی شد که ایمنی نیروگاه بوشهر مطابق استانداردهای بین‌المللی بوده و در مورد آن جای هیچ گونه نگرانی نیست. او در همین مصاحبه همچنین مدعی شد که در ایران اختناق و سرکوب وجود ندارد. این هر دو ادعا از یک جنس هستند: هر دو دروغ‌اند.

ما امضاکنندگان این بیانیه، همه شهروندان آگاه ایران را فرامی‌خوانیم به مقابله جدی‌تری با سیاست‌های اتمی جمهوری اسلامی برخیزند و از کوتاهی نیروهای اپوزیسیون در این عرصه انتقاد کنند. کیش اورانیوم در جمهوری اسلامی رکنی از کیش ولایت فقیه است. "حق مسلم"، شعار است در جهت تحمیل رژیم که در قاموس آن "حق" کلمه ممنوعه است و پاسخ حق خواهی، زندان و شکنجه و اعدام است.

هیچ حقی برتر از حق آزادی نیست. اگر این ایده درست پنداشته شود که باید از تکنولوژی اتمی بهره گیریم، تصمیم درباره آن باید در محیطی آزاد گرفته شود؛ رسانه‌ها باید آزاد باشند که درباره کاستی‌ها و دلنگرانی‌ها بنویسند و متخصصان مستقل باید امکان آن را داشته باشند که مراکز اتمی را کنترل کنند و درباره ریسک‌های وجود آنها به مردم گزارش دهند. متخصصان رژیم قابل اعتماد نیستند. سطح آگاهی

رئیس جمهور اسلامی را با گفته مشهور او درباره تولید انرژی اتمی در آشپزخانه می توان سنجید. بقیه هم از همین قماش اند. تخصص واقعی آنان دسیسه چینی، بازجویی، شکنجه گری و چپاول ثروت های کشور است.

رژیم در بوق و کرنا می دمد که: "انرژی هسته ای حق مسلم ماست!" مضمون واقعی این شعار دفاع از استقلال نیست، مضمون آن تخصیص حق بازی با سرنوشت کشور، اقتصاد آن، محیط زیست و منابع انسانی آن به رژیم است. ما در برابر این شعار حق برخورداری از آزادی را می گذاریم. این حق که برقرار باشد، می توان از استقلال واقعی برخوردار بود، به همزیستی مسالمت آمیز با همه کشورها رو آورد، و در استفاده از هر گونه تکنولوژی، به صورتی شفاف و کنترل پذیر منافع مردم، امنیت آنان و الزام های حفظ محیط زیست را در نظر گرفت.

از همگان می خواهیم از این "فراخوان به مخالفت فعال با سیاست های اتمی جمهوری اسلامی" پشتیبانی کنند.

۲۷ اسفند ۱۳۸۹ / ۱۸ مارس ۲۰۱۱

امضاکنندگان:

یوسف اردلان، داریوش آشوری، جلال ایجادی، فریماه ایجادی، مرضیه بخشی زاده، مهران براتی، سهراب بهداد، کامران بهنیا، تورج پارسی، شهرنوش پارسی پور، ناصر پاکدامن، بابک تختی، نیره توحیدی، مهدی جامی، جهان شاه جاوید، قدسی حجازی، نسیم خاکسار، مهدی خلجی، حمید دباشی، مهرداد درویش پور، سعید رهنما، سیامند زندی، آرش سبحانی، شهلا شفیق، محبوبه عباسقلی زاده، سیاوش عبقری، شهلا عبقری، نادر عصاره، رضا علامه زاده، کاظم علمداری، مسیح علی نژاد، فرهنگ قاسمی، شهرام قنبری، عبدی کلانتری، اکبر گنجی، سهراب مبشری، مجید محمدی، مهران مصطفوی، حسن مکارمی، شکوه میرزادگی، انور میرستاری، رضا ناصحی، فرهاد نعمانی، اسماعیل نوری علا، محمدرضا نیکفر

برای امضای این فراخوان با نشانی زیر تماس بگیرید:

idjadi@free.fr